

ת"פ 5593/04 - מדינת ישראל נגד יוסף אסף

בתי המשפט

ת"פ 5593-04-14

06 ספטמבר 2015

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

ת"פ 5585-04-14

ב עビין: מדינת ישראל

נ ג ד

יוסף אסף

בוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד קרן שטרית

הנאשם וב"כ - עו"ד לימור לוגסי

[פרוטוקול הושמטה]

גמר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1), וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ג - 1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ר.ב. ילידת 2004 (להלן: "המתלוונת"), מתגוררת עם הוריה בשכנות לבית הנאשם. בין התאריכים 16.3.14 - 20.3.14 עת שהתה המתלוונת בחצר ביתה, קרא לה הנאשם לבוא אליו לחצר, שוחח עמה, ובהמשך, פתח מכנסיו, הוריד את תחתוניו, חשף את איבר מינו ומיד לאחר מכן חזרה את תחתוניו. כאשר המתלוונת שאלת מה הוא עשה, הוריד הנאשם פעם נוספת תחתוניו ובקיש ממנה להסתכל ולגנוגע באיבר מינו תוך שהוא אוחז בידה של המתלוונת ומרקב את ידה בכוח לאיבר מינו. המתלוונת סרבה, והנאשם בתגובה אמר לה: "זה לא מגUIL בואי תנעוי", המתלוונת סייברה שוב, בבכי, והנאשם אמר לה: "**בואי תנעוי זהה, זה בכלל לא מגUIL, כשהתהי גדולה תביני שזה לא מגUIL**", ובהמשך, פעם נוספת: "נו בואי". המתלוונת נמלטה מהמקום.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו תוקן כתב האישום לנוסח הנ"ל, הנאשם הודה והורשע. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

לנאשם אין עבר פלילי.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

מתוך שירות המבחן עולה, כי הנאשם גרש ואב לשלושה ילדים, טרם מעצרו הTEGROR ב**** בבית אמו, ועובד כ- 35 שנה אזරעה עובד צה"ל. הנאשם נתן לעלה משנה במהלך בית אחיו, ובתקופה זו נפטרה אמו. בשנת 2000 הנאשם התגרש, לאחר 14 שנים נשואין, ומazel ניהל מספר מערכות יחסים אשר לא הבישלו לכל נושאן.

ה הנאשם הודה בביצוע העבירה, ומספר כי היה לו קשר טוב עם משפחת המתלוננת, וכי נהג לחלק לילדים סוכריות כשהם בבית הכנסת. ביום האירוע חזר מבית הכנסת תחת השפעת אלכוהול. הנאשם הביע חרטה ובושה.

שירות המבחן התרשם, כי בשנים האחרונות מתקשה הנאשם למשוך את דחפי המינים, מגביל ומדחיק אותם, והשפעת האלכוהול גרמה לו לשחרר עכבות ולהתנהג באופן מנוגד למה שרגיל.

בהערכת הסיכון לעברינות והסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן, מdadם מופנם, המתקשה לבטא את תחשותיו ורגשותיו, גדול בבית שמנני דתי, מתקשה למצאו קשר זוגי יציב, ונוטה להדיח את הכמיהה שלו לקשר ואת הדחפים המינים הלא מסופקים.

גורם הסיכון - היותו אדם מבוגר, בודד ובשל קשרים חברתיים מצומצמים. נוטה להדיח את דחפי המינים, ומצהיר כי הוא מסוגל להתפקיד, אך בפועל התקשה בכך. אמנם, לא ניכר כי קיימת משיכה מינית לקטינות, אך אין בידו יכולות לסובלימציה וויסות הדחפים, ורקם סיכון, בפרט בהיותו נתן תחת השפעת אלכוהול.

גורם הסיכון - מדובר באדם אשר ניהל אורח חיים נורמלי עד למעורבותו בעבירה הנוכחית. לראשונה חוותה מעוצר. אובדן הفرنسا ומעצר הבית הממושך בבית אחיו, היו עבוריו אלמנט הרתעתי ומציב גבולות. הנאשם הודה וביקר את התנהגותו שגרמה לפגיעה בקרובן. הנאשם אף משתף פעולה עם שירות המבחן, ומגיע מדיسبوع לקובצת טיפולית העוסקת בתכנים מיניים. נוכחות הנאשם בקובצת מאוד פעילה ומשמעותית.

שירות המבחן ממליץ על עונש שיקומי בדמות צו מבנן לשנה, מסר מוותנה ופיזיו כספי למingleton.

במסגרת הטיעונים לעונש, הוגשה חוות דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות לפי סעיף 6(א) לחוק להגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו - 2006. חוות הדעת עולה, כי המסוכנות הנש��ת מה הנאשם נמוכה. להערכת המומחה, העבירות בוצעו על רקע הבדיקות הרגשית שחחש, והעדר תיעול לדחפים המינים אותם ניסה לדכא, בין היתר בשל התחזוקתו בדת. עוד עולה מהדו"ח, כי הנאשם מרגיש בשפה גדולה ואף מדויד מהסיטואציה. הנאשם מגלה אמפתיה כלפי הילדה ומכיר בכך שמשעיו גרמו לה, גם שמאגן עיותי חשיבה, לפיהם, מעשים כאלה לא היו משפיעים על נערה בת 17. הנאשם לא רואה עצמו מסוכן, וחושב שלא לצורך לטיפול, אך יחד עם זאת משתף פעולה, ונראה כי נטרם מקבוצת הטיפול של שירות המבחן.

בני משפחתו המודעים להליך הפלילי, מהוויםロー מקור תמייה. כן ניכר כי השלכות מעשיי כגן אובדן הفرنسا, הריחוק מילדיו, וההילך המשפטי, היו עבוריו גורם מפחית מסוכנות.

הוגש תסקיר נגעה. עולה מהتفسיר, כי הנגעת, קטינה בת 11, גדרה במשפחה דתית, ולה זוג הורים וששה אחים. הוריה אנשי חינוך. מדובר בילדה שקטה, עדינה ובישנית, אשר גדרה בבית בו משמעות רבה לערכיהם. ההשלכה המשמעותית ביותר של הפגעה, היא הפגעה ביכולתה לתת אמון באחר, ולהמשיך להתנהל באופן תמים בעבר. קיימת פגעה חרשה גם בהוריה ואחיה, וניכר כי ההורים מתירים, על כי נתנו אמון בנאים. מדברי האב עולה תחושת האשמה

עצמית, מה שעלול להשפיע במידה מסוימת על הדינמיקה עם הבת, ולהוות בכך פגיעה נוספת. ניתן להבחן אצל הנפגעת, בתסמיini פוסט טראומה, בכך שהיא מתארת הימנעות מהילכה ברוחב הסמור לבתו של הנאשם, חרדה מפני מפגש עמו, הפרעות בשינה, וכן טרם חשיפת הפגיעה, ההורים תיארו כאבי בطن והימנעות מפתיחה חלון חדרן של הבנות.

הRATION היעיר אוותו מביעים בני המשפחה, הוא להתפנות לשיקום חי השגרה שהיו להם. הצורך הראשון הוא לדעת כי הנאשם לא יחזור להtagורר בעיר דימונה ובעיקר לא סמור לביתם, והשני, שילובו של הנאשם בטיפול בתחום הפגיעה המיניות.

ב"כ המאשימה עטרה להshit על הנאשם עונש מאסר במתחם, שבין 4-2 שנים מאסר. הערכיהם שנפגעו ממעשי הנאשם, הם כבוד האדם ושלמות גופו וחירותו. חומרה מיוחדת נודעת לעובדה שמדובר במקרה קטין מתחת לגיל 16. היא עמדה על העונש המזרע של 2.5 שנים מאסר הקבוע בחוק, והדגישה את פער הגילאים של 50 שנה בין הנאשם למתלוונת. אומנם הנאשם אין עבר פלילי, אך אין בכך די כדי להטוט את הקפ' לכיוון עונש של של"צ, כהמלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם עטרה לאמץ את המלצה שירות המבחן, ולהshit על הנאשם עונש שיקומי. הנאשם הודה לקח אחריות למשועו, הוא משולל עבר פלילי, תומך כלכלית בילדיו, מצוי בתנאי מעצר בית תקופה ארוכה, הפסיק את עבודתו ומתקיים מחסכנותיו. בנוסף, הנאשם אדם דתי, שכיהן כגבאי בבית הכנסת השוכני וחש בשפה רבה מהציבור וממשפחותו.

ה הנאשם הביע צער וחרטה על מעשי. הודה בשנית בעובדות כתוב האישום, והוא פיר כי טרם מעצרו סעד את אמו החולה במשך 12 שנה. במהלך ניהול ההליך אמו נפטרה וכן איבד את מקור פרנסתו. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט.

דין

הערך החברתי שנפגע הוא שלוםם של קטינים, שלמות גופם ונפשם, צנעת פרטיותם, וכבודם.

מידת הפגיעה באינטראס המוגן היא בדרגת חומרה בינונית- נמוכה, על רקע אופי המעשים, הפרש הגילאים, וניצול ההיכרות ואמונה של הקטינה.

בע"פ 08/6695 פלוני נ' מדינת ישראל (2009) הדגיש בית המשפט העליון את החומרה בעבירות מין המבוצעות כלפי קטינים:

"**בית משפט זה הדגיש בעבר את חובה להגן על קטינים ולנקוט יד עונשית קשה כלפי מי שניצלו את אמוןם ותמיימותם של קטינים, תוך ביזויים והשלפותם.**"

פסקין נהוגת

רע"פ 3448/13 אלעד סלomon נגד מדינת ישראל (2013) - בית משפט השלום השית על המבוקש מאסר בן שנה ופיצוי בסך 5,000 ל"נ, בגין ביצוע מעשים מגונים בקטין בין 12. המבוקשפגש בקטין בחצר בית הספר ושיחק עמו כדורגל. לאחר מכן, הタルואה המשייב לקטין לחדר בבית הספר, שם ביקש ממנו להוריד את מכנסיו ותחתוניו, הקטין עשה כן, ולאחר שהתלבש, חשף המבוקש את איבר מינו בפני הקטין וביקש מהקטין להסתכל עליו. המבוקש אף שפשף את איבר מינו באמצעות ידיו מספר רגעים ואמר לקטין: "בוא, בוא, אני אאונן לך". הקטין ברוח מהמקומ. בהמשך הפיציר המבוקש באמנו של המתلون שלא תפנה למטרה. למבוקש אין עבר פלילי, ומהערכות המסתוכנות עלה, כי למבוקש מוטיבציה חיצונית לטיפול בשל הליך המשפטי, והוא עדין מהווע סכנה לסובבים אותו, ובפרט לקטינים. הערעור נדחה. בבקשת רשות ערעור נדחתה אף היא, ונקבע כי העונש שהושת על המבוקשamazon ורואי.

ע"פ 3182/13 חיים פרץ נגד מדינת ישראל (2013) - בית המשפט המחוזי השית על המבוקש 26 חודשי מאסר בפועל, ופיצוי בסך 10,000 ל"נ לאחר שהורשע ביצוע מעשים מגונים בקטינה בת 12. עת ישנה הקטינה בימייתה, נשק הנאשם לפיה, נגע בגבבה, ברגליה, הכנסיים ידיו מתחת לתחתוניתה, נגע בישבנה, ואף ניסה לגעת באיבר מינה וליטוף את חזזה. לנאשם שתי הרשעות קודמות. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 5-2 שנים מאסר. כמו כן בעת ביצוע העבירה היה המערער תחת השפעת אלכוהול. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי מדובר במתחם ראוי ומתאים את הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה.

רע"פ 8257/12 פלוני נגד מדינת ישראל (2012) - בית המשפט המחוזי, בערעור על הכרעת דין וגזר דין של בית משפט השלום, השית על המבוקש 21 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה של מעשים מגונים, בקטינה בת 8 (במקום שלוש שנים שנגזרו על ידי הערכאה קמא). הקטינה מתגוררת בסמוך למבוקש והיתה חברה של בנו. כשהגיעה לשחק עם הבן, הושיב אותה המבוקש על ברכיו הניתן מעלה כרית, הכנס את ידו מתחת לתחתוניתה ונגע באיבר מינה באצבעותיו. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת אינו חריג מן הרף המקובל.

ת"פ 13-11-29301 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נגד יעל פרוק (2014) - בית המשפט גזר על הנאשם שבעה חודשים מאסר בפועל, לאחר שהורשע בכך, שעת עבד במבנה ציבורית, קרא לקטין שהיה בדרךו מבית הספר, שם את ידו על כתפו, ולאחר מכן הושיבו על רגלו בתואנה כי הוא מתעמלך כל בוקר עם אחיו. הקטין דחף אותו ונמלט בritchא מהמקום. בית המשפט ציין כי מדובר במעשה מגונה "קל" ובנסיבות שאין חמורות, וכן קבע מתחם ענישה שנע בין 4-18 חודשים מאסר.

רע"פ 2202/14 פלוני נגד מדינת ישראל (2014) - בית משפט השלום השית על המערער 3 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שהורשע ביצוע שני מעשים מגונים בנשים, שכלו, נגעה בישבן וליטוף החזה. בית המשפט המחזוי דחה את הערעור והציג כי העונש ראוי וamazon, וכן גם בית המשפט העליון.

בשים לב לנסיבות העבירה, שאינן מן החמורות, לקומו של עונש מזערני, ולפסיקת הנהוגת, מתחם העונש ההולם בגין עבירת המין, נע בין 6 - 18 חודשים מאסר בפועל, והיתרה על תנאי.

ברף על המתחם שקלתי את גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, והיות זו הסתמכותו הראשונה. כן שקלתי את נסיבותיו האישיות, היותו גירוש ובודד, את תקופת המעצר של הנאשם בת קרוב לחודשים (13.5.14 - 22.3.14), והתקופה הארוכה בה היה משוחרר בתנאים מגבלים אותו לא הפר. בנסיבות אלה מצאתי לנכון להשיט עונש מאסר בן שישה חודשים שירוצה בעבודות שירות. עם זאת, לא אנכה את ימי המעצר מתקופת המאסר.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שישה חודשים שירצו בעבודות שירות, ב"באר שבוע" בבאר שבע החל מיום 15.10.26.
2. עשרים וארבעה חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירת מין.
3. פיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪ אשר ישולם בעשרה תשלום חודשיים שווים ורצופים, בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מתאריך 15.10.1. ואילך.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015 במעמד הנוכחים.

טל' חייםוביץ, שופטת

הוקלדעלידימיכלוקנן